

LITERÆ
EXECUTORIALES
Trium Conformium
SENTENTIARUM

Romæ latorum,
in Causa

Inter AA. RR. DD. Parochos,
& Universos Regulares
DIÆCESIS VILNENSIS.

Ab Anno MDCCXXIX. agitata,
& Anno Præsentæ MDCCLI.

terminata,
Occasione Prætense

PORTIONIS CANONICÆ.

WMBP
Opole
1300 st.

WBP
Opole

WBP
Opole

Ad
usum

Fris Dalmatij Stankiewicz O.S.
a quo Multo S. Antonino Popowski
Superiori Cantus Popos venit
Dein applicat Bibliothecae
Eius Cantus Popos

U-354/41

Serenissimo, Potentissimo, Invictissimo Principi, ac D. Don AUGUSTO Divinâ favente Clementiâ Poloniæ Regi, Mag: Lithvaniæ Duci, aliorumq; Dominiorum Vestrorum, felicitis prosperitatis incrementum. Nec non Illustrissimis & Reverendissimis DD. in Christo Patribus, & Dominis, Don Nuntio pro Smo D. N. PAPA, Sanctaq; Sede Apostolica in R.P. residenti, Episcopo Vilnensi, dictoq; Episcopatu, Archi-Episcopis, & Episcopis Viciniorib9, eorûq; & cujuslibet ipsorum, RR. DD. Auditoribus, Loca tenentibus, Officialibus & Vicariis in Spiritualibus Generalibus. Universis quoq; & Singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Decanis, Archi-Diaconis, Thesaurariis, Sacristis,

Az

criftis, cæterisq; Dignitatibus tam Cathedraliū, quàm Collegiatarum Canonicis, Præſbyteris Clericis, Notarijs, & Tabellionibus Publicis qui buſcunq; per Civitatem, & Diœceſim Vilnenſem, & aliàs ubilibet conſtitutis, & exiſtentibus, & præſertim R.D. *Joſepho Ponikwicki*, Parocho Novogrodenſi, ac Clero Sæculari Civitatis, & Diœceſis Vilnenſis ex adverſo Principalibus, omnibusq; alijs, ad quos ſpectat, & pertinet, aut ſpectare & pertinere poterit in futurum, illiq; vel illis, ad quem, vel ad quos Præſentes Noſtræ, imò veriùs Apoſtolicæ Literæ diriguntur, pervenerint, aut præſentabuntur, quibuſcunq; Nominibus cenſeantur, & quacumq; præfulgeant Dignitate.

ALOYSIUS MATTHÆI

J. U. D. Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Capellanus, ac ipſius, S. Palatii Apoſtolici Cauſarum, & Sacræ Romanæ Rotæ Auditor, Cauſæq; inſcriptæ Judex Commiſſarius, Apoſtolicâ Authoritate ſpecialiter Electus, & Deputatus, ſalutem in Domino, & in Commiſſis diligentiam face-

facere, Noſtrisq; hujulimodi, imò veriùs Apoſtolicis firmiter obedire mandatis.

Noveritis quod excitatis per ſupradictum R. D. *Joſephum Ponikwicki* Parochum Novogrodenſem irregulari, & violenti actu contra RR. PP. Inclyti Ordinis Prædicatorum Novogrodenſes patrato omnibus Parochis Civitatis, & Diœceſis Vilnenſis ad Quartam ſibi iſtis arripiendam Funerum eorum Cadaverum, qui in ſupraſcriptorum, & aliorum Regularium ejuſdem Diœceſis & Civitatis Eccleſijs ſepulturam ſelegiſſent: res deducta, fuit decidenda ad Reverendiſſimum Officiale Eccleſiaſticum Viln: qui Parochis per ſententiam adhæſit, ſed devolutâ Judiciali contentione in gradu Apellationis per prædictos Regulares interpoſitæ ad R. P. D. Cincium Cameræ Apoſtolicæ Locum tenentem, iſte revocando ſententiam de Partibus, Juris ordine ſervato, aliam favore Regularium ſub die 26. Februarij 1749. promulgavit ſententiam definitivam tenoris ſequentis, videlicet.

CHRI.

(6)

CHRISTI Nomine Invocato,

PRO Tribunali sedentes, & solum DE UM
præ oculis habentes per hanc Nostram defi-
nitivam sententiam, quam de Juris peritorum
consilio in his scriptis ferimus, in Causa, & Cau-
sis, quæ primò, & in prima coram Reverendissi-
mo Domino Vicario Generali, seu Officiali Cu-
riæ Episcopalis Viln: secundò & in secunda, seu
alia veriori coram Nobis in Judicio petitorio
infrascriptis Actoribus reservato ab Illustrissi-
mo, & Reverendissimo D.A.C. Guglielmo No-
stro in hoc Tribunali Antecessore, in sententia
per Ipsum Lata sub die 7. 7bris 1747. seu &c.
versæ fuerunt, & vertuntur Instantia inter R.D.
Josephum Ponikwicki Parochum Novogroden:
& Clerum sæcularem Civitatis, ac Diœcesis Vil-
nen: Actores, & appellatos, nec non R. D. Ada-
mum Ancypa Promotorem Fiscalem Curia E-
piscopalis Viln: eisdem adhærentem, & ad Cau-
sam pendente Lite admissum, ex una, & V.
Conventum, ac RR. PP. Ord: Præd: Novogro-
den: aliosq; Regulares dictæ Civitatis, & Diœce-
sis Viln: reos Conventos & appellantes partibus

ex

(7)

ex altera, de, & super confirmatione vel infirma-
tione sententiæ, quâ prædictus D. Vicarius Ge-
neralis declaravit dictos PP. Ord: Præd: Novogr:
aliosq; Regulares dictæ Civitatis, ac Diœce-
sis Viln: in tumulatione Cadaverum habentium,
vel eligentium sepulturam in Ecclesijs Regulari-
um teneri ad solvendum Parochis, & Ecclesijs
Parochialibus, Quartam Funeralem, vel Portio-
nem Canoniam, & proindè declaravit etiam te-
neri, & obligatos esse prædictos PP. Ordinis Præ-
dicatorum Novogroden: ad restituendum dicto
Ponikwicki emolumenta percepta in tumulati-
one Cadaverum, quæ fuerunt apud ipsos tumu-
lata, rebusq; alijs in Actis Curia, & Causarum
hujusmodi latiùs deductis, &c. ad quæ &c. Dici-
mus, pronunciamus, decernimus, declaramus,
atq; definitivè sententiamus benè fuisse, & esse
apellatum à prædictis Regularibus, Civitatis, ac
Diœcesis Viln: malè verò judicatum à dicto D.
Vicario Generali, seu Officiali Viln: ideoq; illius
sententiam, in hac parte fuisse, & esse infirman-
dam, & revocandam, prout per præsentis infir-
mamus, & revocamus, & pro infirmata, & revo-

cata

cata haberi volumus, & mandamus, declarantes dictos RR. PP. Ordinis Prædicatorum Novogroden: aliosq; Regulares Civitatis, ac Diœcesis Viln: in tumulatione Cadaverum habentium, vel eligentium sepulturam in Eorum Ecclesijs, non teneri, nequẽ obligatos esse ad ullam solutionem Quartæ Funeralis, vel Portionis Canonice Ecclesiæ Parochiali Defuncti; sed ipsis Regularibus licuisse, & licere tumulare eadem cadavera habentium, vel eligentium sepulturam in eorum Ecclesijs, absq; ulla solutione Quartæ, & Portionis Canonice, dictosq; propterea Regulares Civitatis ac Diœcesis Viln: absolvendos, & liberandos fore & esse ab impetitis per DD. Parochos, & ab omnibus, & singulis eorum jactationibus, & molestationibus super prætenso exactione dictæ Quartæ Funeralis, prout per Præfentes absolvimus, & liberamus, & pro absolutis, & liberatis haberi volumus, & mandamus; perpetuumq; silentium, de, & super præmissis imponendum fore, & esse, prout imponimus, & mandatum, seu mandata quæcumq; desuper necessaria, & opportuna decernendum, & relaxandum

dum fore, & esse, prout decernimus, & relaxamus, Victamq; Partem Victrici in Expensis condemnamus, quarum taxationem Nobis vel cui de Jure in posterum reservamus, & ita dicimus, pronuntiamus, decernimus, declaramus, atq; definitive sententiamus, nõ solum præmissõ, sed & omni alio meliori modo &c.

Quæ scripta sententia Confirmationis robur obtinuit in hoc Nostro S. Rotæ Auditorio; siquidem apellantibus ab ea Parochis, & R.D. Promotore Fiscali Curie Episcopalis Viln: causaq; apellationis hujusmodi mediante Apostolica Cõmissione directa ad R. P. D. Canillac S. Rotæ Auditorem, & coram eo productis præcedentiũ Instantiarum Processibus, & Juribus, ac novo, & diligenti Examini suppositis prænarratæ sententiæ rationibus, & fundamentis, hæc omnia Ille in plena Rota diei 6. Junij detulit discutienda, Quæ definivit, prout in præfenti ab eodẽ extensa, impræssa Decisione tenoris sequẽtis videlicet.

R. P. D. BEAUFORT de CANILLIAC

Viln. Quartæ Funeralis - Veneris 6. Junij 1749.

I. Præmoti per Parochum Novogroden: In-

B

stan-

stantia super solutione Quartæ Funeralis sibi facienda à PP. Prædicatoribus ejusdem Loci, quoties in ipsorum Ecclesia cadavera Parochianorū tumulari contigisset, singulos excitavit Parochos, & Regulares totius Diœcesis, qui Causam hanc communem esse rati, ut sua ipsorum intererat partim præfato Parocho, & partim Convētu Prædicatorum adhæserunt. Sed quamvis in Judicio primum introducto coram Officiali Vilnensi res cesserit juxta vota Parochorum, contrarium tamen postea censuit A.C. à cujus sententia nec difforme fuit Dominorum Judicium, qui in gradu apellationis per me rogati -- *An Quartæ Funeralis debeatur in Casu &c.* Responderunt *Negative*.

II. Et jure quidem, ac meritò, quia nec ex censura Clementinæ *Dudum* de sepultur: nec ex ordinatione Trident: Synodi relata in c. 3. sess: 25. de Reform: ulla Regulares Viln: Diœcesis obligatione adstringuntur, cujus ope ad præstationem Quartæ Funeraliæ à Parochis compelli possint. Idq; ad liquidum evincunt amplissima Privilegia, quibus dd. Regulares à Summis Pontificibus

cibus donati fuerunt, & quorum præsidio nemini dubium esse potest, quin ipsi immunes evaserint à Solutione Quartæ in laudata Clementina præscriptæ, hoc ipso quod Privilegia hujusmodi vel præmunita dignoscuntur explicitâ Clausulâ ejusdem Clementinæ derogatoria, vel derogatio per æquipollens continetur sub alijs generalibus, & amplissimis Formulis. Cumq; ex parte Parochorum non doceatur quod iidem Regulares per 40. Annos ante Concilium Tridentinū Quartam solvere consueverint, quodq; intrâ hoc tempus Privilegia exemptiva illis supervenerint; nec ulla subest ratio, per quam affirmari possit talia Privilegia abrogata fuisse per dictum Concilium, utpote quod limitatè loquitur de Privilegiis, quæ concessa fuerunt à 40. annis citrà ante illius publicationem, quæq; exemptionē continent à solutione Quartæ præstari consveta à 40. annis, ante dictam publicationem, quemadmodum explicativè tradunt Barbo: *ad idem Conc: sess: 25 de Reform: c. 13. n. 5.* Tondut: *Quæst: Canon: tom: 1. c. 88. n. 2.* Laurent: *Variar: Lucubr: tom: 1. tit: 2. c. 3. n. 183.* Antonell: *de Regim:*

gim: Eccles: l. 1. c. 13. sub: n. 9. Et Rot: post Dian: in Oper: Moral: coordinat: tom: 8. decis: 26. n. 1. & sequent:

III. Quæ sanè omnia adeò firma, compertaq; erant, ut nec illa in quæstionem adducere auri fuerint Parochi, qui imò eorū intentionis fundamentum unice constituebant in Epistola Pastoralis edita anno 1608. à clar: mem: Cardinali Maciejowski Archi-Episcopo Gnesnensi, ac inserta Synodo Provinciali celebrata anno 1628. quâ cum cautū fuerit, quod *Quarta Funeralium juxta Sac: Canones, & Constitutiones Synodi, salva, & integra maneat Parochiali Defuncti Ecclesiæ, ubicumq; is tandem extra illam, electione etiam suâ sepeliatur* - - Hinc inferebant dd. Parochi, quod Regulares adstricti remanserunt ad solutionē Quartæ non obstantibus Privilegijs eorum favore militantibus.

IV. Verū difficultas facili negotio concidebat, ponderando, quod opposita Epistola nec Regularibus, exscripta est, nec de ijs nominatim loquitur, undè verius est dicere, quod ejus dispositio ad illos non perducatur. Minimè at-

ten-

tentā generalitate Verborum: *Ubicumq; Is tandem sepeliatur*, - sub quibus etiam Regularium Ecclesiæ comprehensæ videri possint; quia cum talia verba commodè intelligi possint de omnibus alijs Ecclesijs Sæcularibus, quæ nullā gaudent effugissimā exemptione, ut sine ulla ampliori controversia Quartam Parocho Defuncti pendant, hæc porro interpretatio aptior visa est, & omnino sectanda, cum novum non sit, quod hujusmodi dictiones, licet Universales, restringantur tamen secundum subjectam materiam, vel secundum mentem disponentis ad locum, ubi materia, de qua agitur, procedere potest ad notata per Geminian: Conf: 92. n. 2. Barbof: dict: 413. sub num: 1. & Rot: in rec: dec. 359. n. 8. par: 14.

V. Maximè ea accedente peculiari circumstantia, quod ubi Constitutiones Synodales comprehendere voluerunt Regulares in hac materia Quartæ Funeralis, de illis expressam fecerunt mentionem, prout eruitur ex Constitutione Synodali Cracovien: Anni 1711. & ex alia Dioces: Vilnen: Anni 1713. quamvis Constitutiones hujusmodi, utpote nulliter editæ, & à Sede Apostolica

lica non confirmata, nunquam in hac parte observata fuerunt: Quocirca cum in Epistola Pastoralis Card: Maciejowski, & in Synodo Provinciali Gnesnenfi nulla de Regularibus in hoc proposito Quartæ Funeralis habita fuerit mentio, id quidem argumento est eos non fuisse in illis comprehensos *ad Vulgat: Text: in Leg: fin: §. Sin autem. Cod: de Caduc: tollen:*

VI. Certius autem quia laudatus Cardinalis in sua Epistola nihil novi ex se censuit præcipere, sed arctius optavit implementum SS. Canonum: Quare nihil egit, ut exemptionum Privilegijs derogatum censeatur, si nè generale quidem Trid: Concilium existimavit omnia, & quæcumq; Privilegia abrogare, sed recentia duntaxat per 40. annos ante concessa, & hoc amplius cum restrictione ad illos Regulares, qui intra metam 40. annorum consueverunt Quartam persolvere, ut latius supra observatum fuit. Ne itaq; plus voluisse censeatur Cardinalis, quàm Concilium Trid: præscripserit, concludendum omnino est, quod per illa verba - - *Juxta SS. Canones* - - illæsa præservaverint tum decreta ejusdem

dem Concilij tum etiam Privilegia per SS. Pontifices Regularibus concessa, quando signanter nulla est difficultas, quin hæc omnia complecti possint sub verbo *Canon*, in latiori præsertim significato sumpto, *ad Text: in Can: Habeo. dist: 16. Et in Can: Nicæna Synodus. dist: 31. Abbas in cap: Canonum Statuta de Constit: ibi q; Felin: n. 1. & Fagnan: n. 30. & seq: 9. Anaclet: in Jus Canon: l. 1. tit: 20. § 1. n. 7. & seq: Et Lauren: in eodem l. 1. quest: 34. n. 2.*

VII. Audiri nec meruit, quod Canonum appellatione communiter intelligantur Constitutiones clausæ in Corpore Juris, non etiam Decreta S. Concilij Trid: aut Pontificiæ Constitutiones extra Corpus Juris vagantes. Quidquid enim sit de hac opinione, quam confutant Barbosa *Claus: 52. n. 4. Et Tamburin: de Jur: Abb: tom: 1. dist: 18. quest: 6. n. 2. & seq:* Prævaluit in præsentī animadversio, quod cum verba illa - - *Juxta SS. Canones* - - non fuerint prolata à Summo Pontifice, sed ab inferiore, eorum iusta intelligentia haurienda proculdubio est à potestate illius, qui verba protulit, secundum quod

voluntas disponentis metiri debet *ad Text: in c. Cum in generali, de Offic: Vicar: in 6. & in Leg: Lucius §. 21. ff: ad municipal: Rot: in rec: dec: 273. n. 16. & seq: par: 12. coram Dunozzet iun: dec: 678. n. 21. & coram Lancetta decis: 1377. n. 6.* Eaqu propter dum solutio Quartæ facienda juxtà SS. Canones inungitur in Epistola Pastoralis Cardin: Archi-Episcopi, & in Synodo Gnesnensi, utiq; præservatæ dici debent non solum Constitutiones Clausæ in Corpore Juris, sed etiam Decreta S. Concilij Trid: & Constitutiones ac Privilegia SS. Pontificum; Quippe quia nec Cardinalis Archi-Episcopus, nec Synodus Provincialis, potestatem habent ijs derogandi *Cap: Innotuit, de Elect: Et in Extravagant: Sancta Romana §. Quidam autem de Relig: domib: & ibi Glossa verb: Concilij. Gratian: discept: form: cap: 925. n. 4. Piton: discept: Eccles: 93. n. 23. tom: 3. & Rota coram Molin: decis: 815. n. 10. & in specie, quod dicta Synodus Gnesnensis potestatem non habuerit derogandi Privilegijs Regularium probat Fagnan: in c. Quod super his: n. 24. vers: Unde Synodus de major: & Obed:*

VIII. Absq; eo quod officere potuerit, quod enunciata Synodus Gnesnensis edita An: 1628. confirmata fuerit à san: mem: Urbano VIII. quodq; hoc amplius in Literis Apostolicis ejusdem confirmationis cautum fuerit ut Constitutiones Synodales ab omnib; Personis Ecclesiasticis, tam sæcularibus, quàm Regularibus observarentur. Nàm quotiès ex suprà firmatis Caput illud Synodi Provincialis, seu veriùs Epistola Pastoralis clar: mem: Card: Maciejowski, ubi agit de Quarta Funerali, non afficit Regulares, five quia de illis non loquitur, five quia se refert ad SS. Canones, five etiam quia potestas statuentis ad id non porrigebatur, profectò confirmatio Apostolica non est diversimodè accipienda, cum ea sit Confirmationis indoles, ut robur tribuat actui confirmato, at non etiam, ut ejus dispositionem extendat ultrà id, quod in eo continetur. *Rota in recent: decis: 163. n. 7. par: 15. decis: 377. n. 18. par: 17. coram malin: decis: 1015. n. 9. & sequ: Et in Tirasonen: Jurisdictionis, & Præminentiarum. 25. Januar: 1743. in fin: coram clar: mem: Cardinalis Calcagnino.*

IX. Nec majus fundamentum constitui posse visum est in eo, quod in enunciato Brevis Confirmatorio mentio etiam fiat de Regularibus. Quando quidem cum in Synodo Provinciali, cui confirmationis Apostolicæ munimen accessit, illa sola non adesset Sanctio, respiciens solutionē Quartæ Funeralis, sed & aliæ plures existerent promiscuè efficientestā sæculares, quàm Regulares, qui in pluribus Casibus subsunt Jurisdictioni sive Ordinariæ, sive delegatæ Episcoporum, ac tenentur ad observantiam Constitutionum Synodaliū, atq; Provincialium, quos Casus latè recenset SS. D. Noster in suo Eruditissimo Tractatu de Synodo Diocesana l. 7. c. 41. & duobus seq: Et l. 8. c. 4. n. 5. & seq: Hinc mentio Regulariū in brevi Confirmatorio facta intelligēda est relativè ad hujusmodi Casus, & ad ea Synodi Capita, in quibus Regulares comprehenduntur, ad regulam de qua Fachin: *Controv: Jur: l. 7. c. 64. Rota in recent: deces: 192. n. 6. par: 8. coram Seraphin: decis: 1025. n. 4. & coram Molin: decis: 1225. num: 14.* Eò vel magis quia dicta Confirmatio fuit à S. Pōtifice cōcessa habito prius examine, ac Voto S. Cōgregationis Cōciliij, quæ nū-

nūquàm approbat, sed imò delere solet Decreta, omnia Cōciliij Provincialis quoquo modo violantia exemptiones, & Privilegia Regularium, ut notat Fagnā: in cap: *Quod super his. n. 24. in fine de Major: & obedientia.*

X. Atq; hinc frustra obtrudebatur Clausula generalis. *Non Obstantibus quibuscunq;* adjecta in fine Brevis Confirmatorij. Quia cum nec in actu cōfirmato, nec in ipso Brevis Confirmatorio ulla adsit mentio Regularium in proposito Quartæ Funeralis, nec ullibi innuatur Privilegia illos exemptia à solutione ejusdem Quartæ, nil sanè minus erat, quàm ut per dictam Clausulam generalem derogatum fuisse dici posset, enūtiatis Privilegijs, pro quo imò effectu necesse est, vel quod cōcurrat derogatio expressa, vel quod Lex, seu Cōstitutio posterior implicet cōtrarietatem, seu incompatibilitatem cum antecedētibus Privilegijs, quodquē hujusmodi cōtrarietas sit in se adeo Clara, ac manifesta, ut quamlibet excludat cōciliationem, quæ ubi aliquo modo possibilis detegatur, semper fieri debet ad evitandam exosam derogationem anteriorem Privilegiorum, ad ea,

Cz quæ

quæ in specie tradunt Passerin: *in c. 1. de Const: in 6. n. 120.* Pignatel: *Consult: 106. n. 10. tom: 10.* Et Rota coram Molin: *decis: 676. n. 13 & seq:*

XI. Hactenùs dicta & si satis perspicua per se visa fuerint, potiores adhuc assumunt vires à subsecuta conformi Observantia, de qua testimonium perhibent Viri omni exceptione Majores, nempe Magistratus, Proceres, Ordinesq; Universi M.D.L. uno ore deponētes, quod Regulares nūquam Quartam Funeralem Parochis præstiterunt. Quodquē magis in rem est, hanc eādē negativam observantiam comprobāt ipsimet testes in contrarium adducti, qui licet deponāt de petitionibus Parochorum, in substantia tamen cōveniunt, quod Regulares dictam Quartam non persolverint. Exinde autem affirmari tuto potest, Constitutionem Synodalem loquentem de Quarta Funerale non afficere Regulares, cum observantia sit optima interpres Constitutionum tūm Apostolicarum, tūm Synodaliū, *ad Text: in Cap: cum dilectus. 8. de Consuet: Rota coram Caprara decis: 421 n. 6. & decis: 704. sub n. 3. & seq: Et coram Molin: decis: 748. n. 36.* Haud atten-

to

to decreto irritate, quod adjectum fuit in antedicto Brevi Urbani VIII. Cum illud solum impediāt, ne induci possint cōtraria præscriptio, at non etiam impedimento sit, ne dispositio ejusdem Brevis interpretationem recipere debeat ab observantia ut appositè respōdit Rota in Vormatiēsi, Beneficij 5. 7bris 1735. §. 7. coram Eminētissimo D. meo Card: Crescentio.

XII. Astipulatur etiam in eadem linea interpretativa Lis acta An: 1632. in S. Cōgr: Concilij inter FF. Minores de Observantia Poloniae, & Parochos, nec nō Decretum inibi editum d. 14. 9bris ejusdem anni, quō declaratum fuit onus probandi consuetudinem solvendi Quartam per 40. annos ante Concilij Trid: pertinere ad Parochos. Hoc quippē Decretum per extensum relatum à Matthæuccio *Official: Cur: Eccl: cap: 42. n. 9.* necessariō præsupponit per Concilium Provinciale, & Breve s. mem: Urbani VIII. non fuisse derogatum Privilegijs Regularium, alioquin inepta fuisset illa Disputatio, nec Parochi, recursum habuissent ad Dispositionem S. Conc: Trident: - - Et ita Ultraq; &c.

Incul-

Indultô autem beneficiô novæ audientix eisdem RR. Parochis succumbentibus subsequens emanavit Confirmatoria Decisio tenoris sequentis videlicet.

R.P.D. BEAUFORT de CANILLIAC.

VILNEN: *Quartæ Funeralis* - - Veneris 23 Jan: 1750

I. Quartam Funeralem per Regulares Diœcesis Viln: præstandam non esse Parocho Defuncti, cujus cadaver in eorum Ecclesijs tumulari contigisset, definivit S. Tribunal sub d. 6. Junij præterlapso anni coram Me, cujus Decisionis fundamenta cum ex Beneficio novæ Audientix Parochis succumbentibus indulto, hodie ad trutinâ fuerint revocata, tantum roboris, ac firmitatis habere comperta sunt, ut confirmari omnino meruerint per Rescriptum - - *In Decis:*

II. Pacificum namq; adhuc erat inter Partes, quod nulla in præsentis vis fieri posset, ver super Clementia *Dudum de Sepultur*, à cujus censura immunitate potiebantur Regulares collitigantes, veluti donati amplissimis Privilegijs Apostolicis ipsos eximentibus à solutione Quartæ in eadē Clementia.

mentia præscriptæ, vel super ordinatione Tridētinæ Synodi abrogantis in cap: 13. sess: 25. de *Reform:* hujusmodi Privilegia Regularibus concessa: Quia cum pro parte Parochorum doctum non fuerit, quod Regulares Diœcesis Vilnensis consueverint persolvere Quartam Funeralem per 40. Annos antè Laudatam Synodum, quodquē intra hoc tempus Privilegia exemptiva illi supervenerint, extranea illicò reddebatur Dispositio Conciliaris, veluti restrictivè loquēs de Privilegijs illis, quæ per Regulares assuetos Quartam extrahere per 40. annos ante publicationem ipsius Conc: Trid: obtenta fuissent intra hoc idem tempus, ut latius adstruitur in Decisione, quæ revidetur §. 2.

III. Totaq; difficultas denuò stetit in Epistola Pastoralis edita anno 1607. à Clar: mem: Card: Maciejowski Archi-Episcopo Gnesn: ac inserta Synodo Provinciali celebrata anno 1628. in qua Epistola cū præ cæteris edixerit Cardinalis, quod - - *Quarta Funeralium juxta SS. Canones, & Constitutiones Synodi salva, & integra maneat Parochiali Defuncti Ecclesiæ, ubicumq; is tandem extrâ illam electiono.*

Elione etiam suâ sepeliatur. -- Hinc contendebant Parochi, quod usus Privilegiorum interdictus remanserit Regularibus, semel, ac res redacta fuit ad terminos SS. Canonum, iuxtâ quos Regulares ad solutionem Quartæ obstringuntur.

IV. sed discursus illicò minùs habens visus fuit, veluti innixus falso supposito, quod Cardinalis in enunciata Epistola de Regularibus cogitaverit, quorum cum imò nullam ferit mentionem, & vicissim Epistolam exscripserit Archipræsbyteris, Præsbyteris, Plebanis, & alijs quibuscumq; curam Animarum habentibus, melius dicere est, quod in cogitatione mentis tunc non habuerit Regulares, ad durissimum præsertim effectum illos privandi Privilegijs elargitis per summos Pontifices, quo nec ullo modo perducebatur ejusdem Cardinalis Potestas. Eaque propter metiendo ejus voluntatem à potestate iterùm arrisit interpretatio, quod per verba illa -- *Juxta SS. Canones* -- Cardinalis præservare voluerit tum Constitutiones clausas in corpore Juris, tum alias Apostolicas Constitutiones extrâ Corpus Juris vagantes, cujus modi sunt Privilegia Regulari-

laribus cōcessa, eosq; eximentia à solutione Quartæ. Hæc quippè interpretatio, cæteroquin consentanea verbo *Canon*, sub cujus apellatione in latiori præsertim significato sumpta dubium non est, quin singulæ contineantur Summorum Pontificum Constitutiones, ut præter adductos in Decisione Causæ §. 6. docet etiam SS. D. Noster in suo disertissimo Tract: de Synodo Diœcesan: l. 1. c. 3. n. 3. potiori jure recipienda visa est in casu, cum non sit aliud medium evitandi absurdum aliter oriturum, quod scilicet Cardinalis attentare ausus fuerit in Privilegia Pontificia Regularibus indulta, sibiq; in hoc plus arrogaverit, quàm Concilium Tridentinum, per quod Privilegia Regularium in proposito Quartæ Funeralis non indistinctè abrogantur, sed solummodò cum moderatione paulò supra indicata, ut rectè differit mox dicta Decisio Causæ eodem §. 5. & seq:.

V. Eademq; retenta methodo metiendi voluntatem Cardinalis ab ejus potestate, nec majus fundamentum constitui poterat in alijs subsequentibus Epistolæ Verbis. *Ubicumq; Is tandem*
D *sepe.*

sepeliatur - quasi per dictionem illam universalem - *Ubicumq;* - comprehensæ videri possint etiam Regularium Ecclesiæ. Quoniam cum recensita verba effectum operari apta sint in casibus, in quibus Defunctus tumuletur in Ecclesijs Sæcularibus, quæ non sint Parochiales, vel etiam in Ecclesia sæculari simul, & Parochiali, quæ tamen non sit propria Parochialis Defuncti, non est, cur illa trahantur ad Ecclesias Regularium exemptione gaudentium ob dictionem *Ubicumq;* - quæ licet Universalis, nihilominus intelligenda est juxtâ subiectâ materiâ, hoc est de illis Locis, quib; Dispositio convenire potest, considerata simul tum mente, tum potestate disponentis, ut cum alijs, quos allegat, expendit Decisio, quæ revidetur §. 4.

VI. Cæterum, quando etiam præcisivè à potestate abrogandi Privilegia Regularium, inquirendum foret de sola voluntate tum prælaudati Cardinalis, tum Patrum, qui in Synodo Provinciali ejus Epistolam approbarunt, tam longè est, quod de hujusmodi voluntate constet, ut imò in illius exclusionem quædam concurrant non modica

dica consideratione digna. Porro perstat in Facto, quod idem Cardinalis in alia Synodo Provinciali Anni 1607. cuj post paucos dies addidit memoratam Epistolam, statuit, ut Constitutiones antecedentium Synodorum colligerentur, atq; observarentur; hac tamen adjecta limitatione - *Quæ sint consentaneæ, nec repugnent SS. Concilij Decretis, Sacrisvè Canonibus, aut Constitutionibus Apostolicis* - Patres verò Concilij Provincialis Anni 1628. dum inseruerunt dictam Epistolam Pastoralem Cardinalis, præmiserunt, quod in eadem Epistola còpendiosè continebatur, quidquid de Sacramentorum administratione sparsim in Sacrorum Canonibus, & S. Concilio Trid: statutum reperitur. Quocircà si Cardinalis Auctor Epistolæ expressè jussit, ut observarentur Decreta S. Concilij Trid: & Constitutiones Apostolicæ; si Concilium Provinciale eandem Epistolam approbavit, observariq; mandavit sub expresso supposito, quod ea, quæ in ipsa continebantur, essent conformia Dispositioni S. Concilij Trind: palàm hinc, apertumq; redditur, quod nec Cardinalis, nec Concilium

Provinciale unquam in ea voluntate fuerunt obligandi Regulares ad solutionem Quartæ Funeralis contra censuram S. Concilij Trid: & Constitutionum Apostolicarum.

VII. His autem firmis manentibus inutiliter ex parte Parochorum iterum opponebatur quod enunciata Synodus Gnesnensis evulgata Anno 1628. Confirmationem sortita fuerit à s. mem: Urbano VIII. in cuius Brevi Apostolico cum explicita mentio habeatur de Regularibus, quibus non minùs, ac Personis Ecclesiasticis sæcularibus injuncta fuit observatio Constitutionum Synodaliū, hinc ambiendum amplius non sit, quin dictæ Constitutiones afficiant Regulares in puncto solutionis Quartæ Funeralis, cum defectus potestatis, si qui antea fuit respectu, siue Cardinalis, siue Synodi Provincialis, opponibilis amplius non sit, postquam suprema accessit Pontificia auctoritas.

VIII. Pro eliminatione namque difficultatis ponderabant Domini, quod semel ac pro inducenda comprehensione Regularium necessaria fuit auctoritas Pontificia, ut tandem in Obsequium
veri.

veritatis ipsimet Parochi admittebant, iam ex hoc affirmari tutius poterat, quod nullo modo sub præambula Epistola Pastoralis ceciderunt Regulares, quando præsertim Cardinalis, qui talē Epistolam edidit, nec cogitavit de munimine Confirmationis Apostolicæ, nec quoad vixit huiusmodi confirmationem obtinuit. Datō autem, quod enunciata Epistola, nec quā vulgata per Cardinalem, nec quā inserta Synodi Provinciali apta fuerit Regulares comprehendere: Itemque datō, quod nullibi appareat Pontifici supplicatum fuisse pro confirmatione Synodi, & Epistolæ cum explicita petitione, quod etiam Regulares, non obstantibus ipsorum Privilegijs, adstringerentur ad solutionem Quartæ Funeralis, in necessarium consequens hinc promanat, quod Breve Apostolicum, quod in his terminis lineam egressum non fuit nudæ confirmationis Synodi, & Epistolæ, nullam recipere potest extensionem ultra id, quod in eisdem Synodo, & Epistola continetur, obinconcussam Regulam quod Confirmatio, quantumvis informā spe-

cifica

cifica, confert quidem robur actui confirmato, sed tamen ultrà ejus Limites, & continentiam non perducitur, *ad Text: in cap: 1. ubi Gloss: verbo: Confirmationem. Et cap: 2. de Confirm: util: vel inutil: Rota in recent: Decis: 58. n. 29. & seq: par: 6. Decis: 593. n. 13. par: 11. Et coram Bich: Decis: 521. n. 8. & seq: cū alijs adductis in præcedenti Decisione §. 8.*

IX. Atque hinc in nihilo attendi promeruit, quod Pontifex in Brevis Confirmatorio explicità de Regularibus mentionem fecerit. Quia sicuti Regulares in pluribus casibus subijciuntur Jurisdictioni Episcoporum, atq; in his observare debent Constitutiones Synodales, prout enumerando hujusmodi Casus, sublimi, quâ pollet, Doctrinâ, probat SS. D. Noster in laudato Tractatu de Synodo Diocesana l. 7. c. 41. & seq: Et l. 8. c. 4. n. 5. & seq: ità invaluit usus, ut in Brevis Confirmatorijs Synodorum mentio fiat tam de sæcularibus, quàm de Regularibus, non iam ut Regularium Privilegijs derogetur, ipsiq; obligentur ad observandas Leges Synodales, quibus de Jure, vel ex Privilegijs Apostolicis non li-

gan-

gantur, sed ut Regulares magis adstringantur ad observantiam Constitutionum Synodaliū in ijs Capitulis, in quibus ipsi Episcopi, Synodiq; potestati subijciuntur, ut solide fundat Decisio Causæ §. 9.

X. Eoque tutius hujusmodi intelligentia admissa fuit in themate, tum quia in hac ipsa, de qua agitur, Synodo Anni 1628. à s. mem: Urbano VIII. confirmata adest inter cætera Capitulum specialiter loquens de Regularibus, in quo ipsi monentur ad observantiam Clementinæ *Religiosi: de Privileg:* loquentis de administratione Sacramentorum, nec non S. Conc: Tridentini, & Constitutionū Apostolicarū: unde absconū nimis esset, quod diversimodè, ac in sensu longè duriori acciperetur mentio Regularium facta in Brevis Confirmatorio ex promiscuè demandata ejusdem Synodi observantia Personis tam sæcularibus, quàm Regularibus. Tum etiam, quia mox enunciatum Breve editum fuit magna cum maturitate, & postquam in antecessum præcesserat examen, ac Votum S. Congr: Conc: quò fit, ut eo minùs derogatum fuisse dici possit Privilegijs

Re-

Regularium, cum eadem Sacra Congregatio nunquam approbet, sed imò delere, soleat Decreta omnia Concilij Provincialis quoquo modo violentia exemptiones, & Privilegia Regularium, juxta notata per Fagnan: *in cap: Quod super his. n. 24. in fine de Majorit: & obedientia.*

XI. Quæ cum ita sint, longè debiliori conatu ex parte Parochorum infistebatur in eo, quod Breve Apostolicum injungat Regularibus, observantiam Constitutionum Synodaliū in omnibus, & per omnia, hinc subsumendo, quod illi ad stricti etiam remanserint ad solutionē Quartæ, in dictis Constitutionibus præscriptæ: minime attentis Privilegijs eorum favore quoad hoc militantibus, dum istis satis derogatum videri potest per aliam Clausulam -- *Non obstantibus quibuscumque* -- in laudato Brevi superadditam.

XII. Sedulo namq; animadversum fuit, quod licet discursus in aliqua consideratione haberi posset, quando Pontifex eo loci, ubi demandavit Observantiam Constitutionum Synodaliū -- *In omnibus, & per omnia.* -- de Regularibus tantummodò fuisset locutus, omnem tamen vim amittit.

mittit, quoties per contrarium Pontifex ibidem promiscuam mentionem fecit tam de Regularibus, quàm de Sæcularibus verba dirigendo ad omnes Ecclesiasticos Utriusq; Cleri. Hæc quippe circumstantia marte suo efficit, ut subsequētia generalia verba -- *In omnibus, & per omnia* distributivè accipi debeāt, ea congruè ad singulas Personas referendo, ita ut in omnibus, & per omnia Sæculares, & Regulares observare teneantur Constitutiones Synodales, prout singulæ singulos afficiunt, quemadmodum *per Text: in Leg: Quoties. Cod: Famil: Ercis: ponderat Decis: Conf: 646. in fine. Gabriel conf: 18. n. 13. l. 2. Rota in Recent: Decis: 48. n. 7. par: 17.* Et magis in individuo eadem Rota *Decis: 429. n. 3. p. 2. Rec:*

XIII. Id quod clarius etiam confirmatur ex ijs verbis, Pontificio Brevi adjectis, ac relationem habentibus ad Ecclesiasticos tam Sæculares, quàm Regulares -- *Ad quos quomodolibet spectat* -- ac rursus ex alijs se referentibus ad Decreta Synodalia, *juxta eorum formam, & tenorem* -- quæ sanè verba non solum ad evidentiam ostēdunt singulos Ecclesiasticos, sive Regulares,

E

sive

sive Sæculares fuisse adstrictos ad Observantiam Constitutionum Synodaliū eo modo, & forma, quo singulæ ipsos afficiebant: verum etiam in propatulo ponunt Pontificem in nihilo recedere voluisse à tenore, & forma dictarum Constitutionum Synodaliū, sed intra ipsarum limites observantiam præcepisse, ut ponderando efficaciam prædictorum verborum appositè docuit Rota Rec: Decis: 40. n. 1. & seq: p. 2. diversor: & Decis: 321. n. 4. p. 6. Recent.

XIV. Hac autem retenta perspicua voluntate Pótificis, nec in minimo immutādi cōtinētiam, & tenorē Constitutionum Synodaliū; itemquē firmo stante, quod in istis non secūs, ac in Brevi Confirmatorio nulla adsit specialis mentio Regularium in puncto Quartæ Funeralis, quodquē nullibi innuantur Privilegia, illos eximentia à solutione ejusdem Quartæ, Causæ porro nihil est, cur per aliam Clausulam generalem -- *Non obstantibus quibuscumq;* -- derogatum fuisse dici possit mox dictis Privilegijs, cum pro hujusmodi effectu requiratur, vel quod derogatio fuerit expressa, facta videlicet cum speciali, atquē indivi-

dua

dua mentione eorundem Privilegiorum ad Text: in cap: 1. de Constit: in 6. & notata per Fagnan: in c. Cæterorum n. 20. de Rescript: Rota Decis: 710. & Decis: 711. utrobiquē n. 1. par: 4. divers: Coram Seraphin: Decis: 127. n. 5. & Decis: 1082. n. 1. Et Coram Emerix sen: Decis: 66. n. 10. vel quod Lex, seu Constitutio posterior implicaret contrarietatem, seu incompatibilitatem cum antecedentibus Privilegijs, hæcquē contrarietas ipsa per se adeo clara, & manifesta foret, ut quamlibet excluderet cōciliationē, quæ ubi aliquomodo possibilis detegatur, semper fieri debet ad evitandā exosā derogationē antecedētiū Privilegiorū, ut cū alijs accurate expendit Decisio Causæ §. 10.

XV. Ex his itaq; pro comperto fuit habitum, quod nec Epistola Pastoralis, nec Breve Confirmatorium afficiunt Regulares. Sed quandò aliqua adhuc inesset dubietas, hæc à toto genere dissipata remaneret ex subsecuta longæva observantia, de qua testimonium perhibent Magistratus, Omnesquē Ordines M. D. L. unanimiter deponentes nunquam à Regularibus solutā fuisse Quartam Funeralem. Hisce autem deposti-

E2

tion-

tionibus ratione five numeri, five Dignitatis Testium maximoperè attendendis, si hoc etiam addatur, quod illæ non conflictantur, sed imò coadjuvantur ab alijs Testibus in contrarium adductis, qui licet deponant de petitionibus Parochorum, in substantia tamen conveniunt, quod Regulares dictam Quartam non persolverunt, jã inde affirmari tutò potest Constitutionem Synodalem loquentem de Quarta Funerali non afficere Regulares, cum satis vulgatum sit cujuscùq; Constitutionis five Apostolicæ, five Synodalis interpretationem rectè defumi ab Observantia ad Text: in cap: *Cum dilectus*. 8. de *Consuet*: Rota *Decis*: 503. n. 2. p. 1. *divers*: *Decis*: 455. n. 1 in *fine* p. 4. tom: 1. *Recent*: Et coram Molin: *Decis*: 748. n. 36.

XVI. Minimè attento, quod observantia hujusmodi allegari in præsentì non potest, vel propter obstaculum oriens ex clausula -- *sublata*, & *Decreto irritante* -- adjectis Brevi s. mem: Urbani VIII. vel quia illa intercepta remanserit ex Litibus diversis temporibus per Parochos introductis adversùs Regulares super præstatione Quar

tæ Funeralis. Ad priorem namquè objectionis partem satisfecit respõsio, quod enunciatae Clausulæ tum demùm impedirent, ne allegari posset observantia in linea interpretativa, ubi Litera Brevis clara esset cõtra ipsã observantiã, in quib9 terminis loquitur Rota in *Romana Pecuniaria* 23. Januarij 1747. §. 10. corã R. P. D. meo Bussio in contrariũ allegata; secus autẽ quãdo Observãtia, prout hætenùs demonstratũ fuit, est poti9 cõsentanea Brevis Pontificio, dum in his terminis nil vetat, quominùs illa allegari possit saltim in linea interpretativa. Pro eo verò, quod attinet ad alteram objectionis partem ex facto perspectum est, quod licet Parochi de annis 1705. & 1717. judicialiter petierint à Regularibus Quartam Funeralem, Instantiam tamen prosequi non curarunt, quinimò illam statim deseruerunt; Unde non est cur consuetudo, & observantia interversa dici possit ab hujusmodi Litibus, ex quarũ imò instantanea desertione mali Juris agnitioni tribuenda, & successivè continuata in Regularibus quasi possessione non solvendi Quartam, eadem observantia validiùs constabilita remansit, ut ali

às respondit Rota *Decif: 90. n. 17.* apud Antonell:
de Oner: Cleric: Decif: 895. in fine coram Molin:
 Et in *Leopoliensi Decimarum* 28. Febr: 1746. §.
 11. coram Me.

XVII. Eoque magis custodienda visa est ob-
 servantia hujusmodi, quo majores acquirit vires
 ex resolutione S. Congr: Conc: edita in Causa
 FF. Minorum de Observantia Provinciæ Polo-
 niæ die 14. Novembr: 1682. qua cum declara-
 tum fuerit, quod onus probandi Quartam Fune-
 ralem per 40. annos ante Concilium solvi con-
 siveviffe pertinebat ad Parochos Poloniæ, ut pa-
 tet ex Decreto relato à Matthæucc: *Offic: Cur:*
Eccl: c. 42. n. 9. in manifestū consequens hinc
 descendit, quod nec Litera Pastoralis, sive Con-
 cilium Provinciale, nec Breve s. mem: Urbani
 VIII. obstabant Privilegijs Regularium, dum si
 hæc obstitissent, inepta, ac supervacanea fuisset
 disputatio assumpta super dispositione S. Conc:
 Trid: quemadmodum ratiocinatur Decisio Cau-
 sæ §. *finali:* spretâ replicatione, quod tunc pro-
 ducta non fuerit Litera Pastoralis, seu Constitu-
 tio Synodi Provincialis, utpotè Parochis ignota.

Quoniam

Quoniam ut nemini svasum ire potest, quod Pa-
 rochi ignoraverint Constitutiones Synodales,
 Literamque Pastoralem ipsis directam, ac pro
 illorum instructione exaratam, ita præstat asse-
 rere, quod omiſſa productio dictæ Literæ ex eo
 unice processerit, quod Parochi agnoverūt ipsā
 ad eorū intentū nihil conducere, tanquam mi-
 nimè complectentē Regulares, cum alioquin per
 occasionem adeò opportunam ejus exhibitionem
 non omisissent, ut ad rem considerat Rota in *Co-*
lonien: Personatus super Compulsoria specialis 13.
Martij 1747. §. 5. coram R.P.D. meo Viceco-
 mite.

Et ita remissivè in reliquis adpræcedentem
 Decisionem resolutum fuit Utraq; &c.

In quarum Decisionum Executionem prævio
 rescripto Rotali demandante Causæ expeditio-
 nem Idem R.P.D. de Canilliac servatis omnibus,
 & singulis de Jure, & stylo servari solitis, citato-
 que personaliter D. Joanne Baptista de Rubeis ex
 adverso Procuratore asserto in Romana Curia e-
 jusdem R.D. Josephi Ponikwicki, Parochi No-
 vogrodenſis, R. D. Adami Ancypa Promotoris

Fi.

Fiscalis Curiae Episcopalis Vilnensis, ac RR. DD. Parochorum Civitatis ac Diocesis Vilnensis ex adverso Principalium sub die 6. Julij 1750. suam inscriptis tulit, ac promulgavit Sententiam Definitivam tenoris sequentis, videlicet.

CHRISTI Nomine Invocato.

PRO Tribunali sedentes, & solum Deum praeculis habentes, per hanc nostram Definitivam Sententiam, qua de RR. PP. DD. Nostorum Coauditorum consilio, & assensu in his scriptis ferimus, in Causa, & Causis, quae imo, & in ima coram Rmo Vicario Generali, seu Officiali Curiae Episcopalis Vilnae, 2do, & in 2da coram R. P. D. A. C. Cincio, 3tio & in 3tia seu alia veriori coram Nobis versae fuerunt, & vertuntur Instantia inter R. D. Josephum Ponikwicki Parochum Novogrod: aliosque Parochos, & Clerum Saeculare Civitatis ac Diocesis Vilnae Actores, & appellantes, nec non R. D. Adamum Ancypa Promotorem Fiscalem Curiae Episcopalis Vilnae eisdem adherentem, & ad Causam pendente Lite admissum ex una, & Ven: Conventum, ac RR. PP. Ordinis

Prae-

Prædicatorum Civitatis Novogrodenfis, aliosque Regulares ejusdem Civitatis, ac Diocesis Vilnae reos conventos, & appellatos ex altera partibus de, & super solutione Quartae Funeralis, seu Portionis Canonicae per Parochos, & Ecclesias Parochiales praetensa adversus praefatum Convētū Ordinis Præd: Novogroden: aliosque Regulares dictae Civitatis & Diocesis Vilnae in tumultatione Cadaverū, vel eligentium Sepulturam, in Ecclesijs Regularium, & respective de, & super confirmatione vel infirmatione sententiae latae ab eodem A. C. Cincio, qui revocando judicatum Curiae Episcopalis, declaravit dd. Patres Ord: Præd: Novogrod: aliosque Regulares Civitatis, ac Diocesis Vilnae non teneri ad ullam solutionem Quartae Funeralis, vel Portionis Canonicae Ecclesiae Parochiali Defuncti in tumultatione Cadaverum in dd. Ecclesijs Regularium, rebusque alijs &c. dicimus, pronunciamus, decernimus, declaramus, atque definitivè sententiamus ad formam, & tenorem Decisionū coram Nobis editarū die 6. Junij 1749. & 23. Januarij currentis anni 1750. Quartam Funeralem, seu Portionem Canonica non debere

F
ri

ri præfatis Parocho Novogrodenfi, alijsq; Parochis Civitatis ac Diœcesis Vilnæ à dictis I. P. Prædicatoribus Novogr: alijsq; Regularibus ejusdem Civitatis, ac Diœcesis in tumultatione Cadaverum in Ecclesijs Regularium, & propterea malè fuisse apellatū à prædictis Parochis, & Promotore Fiscali, benè vero judicatum ab eodem R. P. D. A. C. Cincio, ideoq; ejus Sententiam cōfirmendam, & approbandam fore, & esse, prout per præsentēs cōfirmamus, & approbamus, & pro Confirmata, & approbata haberi volumus, & mandamus, perpetuumq; silentium de, & super præmissis imponendum fore, & esse, prout imponimus, partemq; victam Victrici in Expensis condemnamus, & ita dicimus, pronunciamus, atq; definitivè Sententiamus non solum &c. sed & omni &c. - Ita pronunciavi pro R. P. D. meo de Canilliac S. R. A. & Judice Commissario C. *Caprara S. Rotæ Auditor.*

Huic secundæ contrariæ Sententiæ minimè acquiescentes prædicti RR. Parochi, & eorum adhærentes, novam signari curârunt Apellationis Commissionem Nobis præsentatam, de qua
in

in Actis &c. cujus ope novò coram Nobis instructo examine super meritis hujus controversiæ, visisq; videndis, auditisq; audiendis, Causam ad S. Rotam detulimus decidendam; quæ RR. Parochis Jura sua deducere negligentibus, favore RR. Religiosorum inclinata perstitit, prout Nos ex re collectis suffragijs sensum publicavimus in præsentī impressa decisione tenoris sequentis, videlicet.

R. P. D. MATTHÆJO,

VILNEN: *Quartæ Funeralis.* Veneris 5. Martij 1751. Quamvis impulsa viriliter, minimè tamen eversa fuit pervetusta illa à solutione Quartæ Funeralis exemptio, qua exemplissimo Apostolico Privilegio perfruuntur, tùm PP. Inclýti Ordinis Prædicatorum tùm Cæteri omnes Regulares Civitatis Novogrodenfis: Quandoquidē incedentibus eisdem Prædicatoribus anno 1729. ad asportandū Cadaver Michælis Herbatowski, qui in eorum Ecclesia jusserat sepeliri, Josephus Ponikwicki Parochus, violenter intortitijs abreptis, illud non sine populi scandalo ad suam Parochi-

rochiale Ecclesiam detulit ibiq; tumulavit; Deinde verò in unum convenientes Parochi Sæculares tam Civitatis prædictæ, quam Universæ Diœcesis Vilnensis, quasi acie instructi, adversus Regulares omnes ad Judiciale forum petitionem perrexerunt super Quartæ Funeralis solutione à Regularibus omnibus facienda, quoties in Eorum Ecclesijs tumularentur cadavera illorum, qui in eis sepulturam selegissent, juxta quã profectò stetit Officialis Vilnensis Sententia.

II. Verùm revocato judicato hoc per A.C. in possessorio primùm, deinde in petitorio, non difformè fuit S. Tribunalis Judicium, ut pandit Sententia Rotalis ab R.P.D. Meo de Caniliac edita duabus præeuntibus Decisionibus; sed non adhuc acquiescentibus Parochis, novæ Causæ cognitio cum Mihi commissâ fuerit, Dubium de more subsignavi -- *An Sententia Rotalis sit confirmanda, vel infirmanda*, -- Et in contumaciam Eorundem, quos non semel monui, Resolutio prodijt -- *Sententiam Rotalem esse Confirmandam*.

III. Arduam enim exemplarem quæ Provinciam assumpsisse Parochos denuò perspectū est; pro-

propterea quod cum ex Amplissimis Sedis Apostolicæ Privilegijs à solutione Quartæ Funeralis exemptione donati fuerint, tum PP. Ord. Prædicatorum, tum Cæteri Regulares Civitatis Novogrodenfis, totiusq; Diœcesis Vilnensis, vanum proinde erat contra eos insurgere, ut ad hujusmodi solutionē adigerentur, quos Privilegia ipsa immunes reddebant, quemadmodum agendo de PP. Ordinis Prædicatorum liquet ex Privilegijs san: mem: Martini V. Eugenij IV. Sixti IV. Julij III. & Pauli IV. relatis per Passerinum *de Stat: Homin: quæst: 187. d. 4. n. 651. & seq: & n. 660. tom: 2. Severol: in Alleg: impress: apud Pilaia in addit: ad Irâch: de protest: considerat: 96. n. 19. Murg: Disquisit: Moral: decis: 6. Et promiscuè loquendo de alijs Regularibus Bertach: Vol: decis: 101. per totum Rota Decis: 1072. per totum coram Coccino: Et Decis: 179. pariter per totum coram Roxas, & Decis: 214. coram Ratt: ferè per totam, & Decis: 263. n. 3. par: 15. Rec: Et consonant Resolutiones S. Congregationis Episcoporum, & S. Concilij Trid: relatæ per Samuel: *de Sepul: disp: 4. contr: 1ma n. 9. Ursaya discep: Eccles:**

Eccles: 28. tom: 1. pag. 2. Et discep: 8. n. 27.
Seq: & n. 72. tom: 2. par: 1. Tamburin: de Ju-
re Abb: tom: 1. disp: 15. par: 17. n. 8.

IV. Perperam autem in antea acta hujus Cause disceptatione præsidium quærebant Parochi, vel à Clementina *Dudum de Sepult:* quæ præscribitur per Regulares etiam præstanda esse Quartam Funeralem Rectoribus Ecclesiarum Parochialium, vel à Conc: Trid: *cap: 13. sess: 25. de Reform:* ubi Privilegia Exemptionum Regularibus elargita quò ad id abrogata fuere. Quoniam semel ac Privilegia, quibus à Summis Pontificibus præditi fuerunt Regulares, aut præmunita dignoscantur explicita Clausula ejusdem Clementinæ derogatoria, aut sub alijs generalibus amplissimis formulis per equipollens ejus continebatur derogatio, statim sequebatur ex Censura Clement: *Dudum Regularis Vln: Diœcesis* haud cogi posse ad hujusmodi Quartæ solutionem, ut firmant præcedentes Decisiones *R. P. D. mei Canillac, prima scilicet 6. Junij 1749. & secunda 23. Januarij 1750. utrobiq: §. 2. Tridentina verò Synodus non omnia abstulit Regulari-*
 um

um exemptiva Privilegia circa Quartæ Funeralis solutionem, sed duntaxat ea, quæ obtenta fuissent à Regularibus illis, qui per 40. annos ante Concilij publicationem Quartam hanc solvere consueverunt, & quæ elargita viderentur intra prædictum tempus, nimirum ab annis 40. citrà ante illius publicationem, ut præter auctoritates adductas in prima Decisione §. 2. firmant Quarata in *Sum: Bull: Verb: Privileg: Regular: Severol: d. allegat: apud Iranch: de protest: in addit: ad considerat: 96. n. 23. & 37. ubi referuntur Decisiones S. hujus Tribunalis favore Patrum Prædicatorum editæ, & consonat Rota Decis: 214. n. 6. coram Ratt: Et Decis: 263. n. 10. par: 15. Recen:* Unde cum Privilegia, de quibus differitur longè ante Concilium eisdem Regularibus concessa appareant, ut pro nūquàm in discrimē extitit, revocatū nec Parochos doctū unquā fuerit, Regulares istos per 40. annos ante Laudatam Synodum Quartam Funeralem persolvisse, in necessarium descendit consequens, in suo robore omninò persistere eadem exemptiva Privilegia, ut firmant præcedentes Decisiones hujus causæ utrobiq: dicto §. 2.

V.

V. Difficultatem hanc noscentes Parochi Vilnen: utq; quadragenariam istam exactionem ostenderent, in præcedenti Instantia quatuor adduxerunt Testes firmiter repetitos, verum merito probatio hæc rejecta tunc fuit, tum quia illorum Examen peractum noscebatur coram Iudice à Regularibus recusato, tum quia ex illo evincebatur, tantum Parochos prætensionem aliàs excitasse contra Regulares super exactione Quartæ Funeralis non autem eruitur, istos effectivè per id tempus antè Concilium solvere sive vixisse, illosq; respectivè exegisse. Multum autem differt prætensio exigendi à vera, & reali exactione. Hac igitur non probata, jure dictum fuit, conciliarem legem locum sibi non vindicare, ut communissimè tradunt Samuel: *de Sepult: disp: 4. Controv: prima n. 26.* Anaclet: in *Jus Canon: l. 3. tit: 28. §. 2. n. 56. in fin: Fragos: de Regim: Reip: p. 3. lib: 5. disp: 8. §. 17. n. 570. vers: Hoc autè.*

VI. Videntes tamen Parochi, quod istorum Jurium præsidio in auras prorsus abibat eorum ideata prætensio arbitrati fuerunt in eisdem præcedentibus propositionibus, fundamentum querere

rerere à quadam Epistola Pastoralis edita an: 1607. à cl:mem: Cardinali Maciejowski Archi-Episcopo Gnesnensi inserta in Provinciali Synodo celebrata anno 1628. sed meritò minus habens reperta fuit hæc quoque Epistola: nam primario exscripta non videbatur Regularibus, sed quidè -- *Archi-Præbyteris, Plebanis, & alijs quibuscumque curam animarum habentibus.* Unde disposita in ea ad Regulares extendenda non erant. Rursus majoris ponderis visa non fuerunt illa alia ejusdè Epistolæ verba: *Quarta Funeralium juxta SS. Canones, & Constitutiones Synodi Salva, & integra maneat Parochiali Defuncti Ecclesiæ, ubicumque tandem extra illam electione etiam sua sepeliatur* - - Quoniam posita Regularium exemptione ex Apostolico Privilegio derivante eo ipso, quod Epistola Pastoralis Quartam Funeralem salvâ fore præscripsit -- *juxta SS. Canones* -- Hæc profectò verba innuere videntur, atq; ita intelligenda sunt, ut præservare voluerit exemptiones illas, tum in Corpore Juris Canonici Clausas, tum alias ex Apostolicis Constitutionibus promanantes, cum Verbum *Canon* in latiori sua significatione sumptum continereat

tineat Constitutiones quoque Summorum Pontificum, ad firmata in prima Decisione præcedentis Instantiæ §. 6. Et in 2da §. 4. Et habetur ex præstantissima auctoritate SS. D. N. feliciter regnantis in suo disertissimo Tractatu de Synodo Diocesana l. 1. c. 3. n. 3.

VII. Cæterum si quæ, his non obstantibus, dubietas aliqua superesset, maximoperè faveret Regularibus pro illorum non comprehensione in eadem Epistola defectus voluntatis ipsius Cardinalis. Siquidem quemadmodum in ipso deerat potestas abrogandi Apostolica Privilegia Regularium, ita dicendum omnino est, ejus voluntatis non fuisse, illos includendi sub edita lege, dum à potestate voluntas semper metienda est, ad firmata per Rotam *Decis: 812. n. 39. coram Molin: Et Decis: 30. n. 18. tit: de Usur: Et Decis: 9. n. 6. tit: de Salv:* coram Falcon: Aliàs enim actus hic imprudens fuisset, & reprehensione dignus. Id quod minimè sentiendum est, propterea quod semper interpretatio fieri debet, ne quilibet actus censeatur imprudens. *Juxta Text: in Leg: Quoties ff: de reb: dub: Cravett: cons: 33. n. 10. & cons: 603.*

603. n. 3. *Surd: cons: 294. n. 28. Menoch: de Arbitr: cas: 199. n. 23. Cancer: Var: Resol: par: 3. cap: 7. n. 195. Rota Decis: 4. n. 7. tit: de Statut: exclus: Fœmin:* coram Falconer: Fortius quando, prout in Casu, à Viro prudente, & præsertim à Persona Cardinalitiæ Dignitatis honore decoratà, actus deprehenditur gestus, ut in puncto dixit Rolan: *Cons: 134. n. 10. lib: 4. Surd: Cons: 203. n. 35. Menolch: cons: 55. n. 22. Et Rota decis: 4. n. 6. & 8. coram Falcon:*

VIII. Adstipulatur quoque evidens demonstratio apprimè ostendens mentem tum Cardinalis, tum Patrum Concilij Provincialis, alienà prorsus fuisse, quid minimum statuere contra Constitutiones Apostolicas à solutione Quartæ Funeralis eximentes Regulares. Quod enim attinet ad Cardinalis mentem, certum est in facto, eundem in alia Provinciali Synodo ipsomet anno 1607 celebrata, quo memoratam edidit Epistolam, præcepisse ut Constitutiones Synodorum antecedentium colligerentur in unum atq; observarentur, adjectâ tamen limitatione -- *Quæ sint consentanea, nec repugnent Sacrosancti Concilij Decretis,*

cretis, Sacrisq; Canonibus, aut Constitutionibus Apostolicis -- Si igitur summo studio præservatas ibi voluit Dispositiones in Constitutionibus Apostolicis contentas, nullo pacto cenferi potest, ipsum in prædicta Epistola, paucos post dies evulgata, voluisse contra easdem Constitutiones hanc quoque Regularium exemptionem evertere quod nec facere potuisset. Quò verò ad mentem Patrù Concilij Provincialis anni 1628. in quo Pastoralis Epistola ipsius Cardinalis inserta fuit, cum illi præmiserint, in ea nil aliud contineri quàm quod per Canones, & S. Concilium Trid: Statutum reperiatur, evidens utique est, quod nequè Concilium prædictum unquam intellexerit, Regulares omnes indistinctè ad solutionem Quartæ Funeralis adigere, cum id indubiè fuisset, tam contra Concilij Tridentini, quam contra Constitutiones Apostolicas, sicut dixit secunda hujus Causæ Decisio §. 6.

IX. Perperàm idcirco, his in facto firmiter manentibus, opponerent Parochi, enunciata Synodum evulgatam anno 1628. à s. mem. Urbano VIII. confirmatam fuisse, cum explicita mentione

one etiam Regularium, quibus injungebatur observantia Constitutionum Synodaliū eodem ferme modo, quo præscripta extitit alijs Ecclesiasticis Sæcularibus, adeò ut dubiū esse nō videatur, quin circa solutionem Quartæ Funeralis Constitutiones prædictæ Synodales omnino afficerent & Regulares. Hæc enim difficultas eliminata quoque fuit ex eo, quod cum in Confirmatione Apostolica Urbani VIII. nulla mentio facta fuerit Privilegiorum, quibus Regulares fruebantur, propterea Apostolica Auctoritas extendi non valet ad læsionem eorundem, sed duntaxat verificatur circa aliā, quæ ex Synodo ipsa Regulares observare tenebantur; dum quælibet Confirmatio amplissimis etiam concepta verbis, robur solummodò actui confirmato, sed illum in suis relinquit terminis, absq; ulla nec minima extensione, quemadmodum ultra auctoritates relatas in Decisionibus præcedentibus, in Prima scilicet §. *Absque*, & in secunda §. *Prodixit Rota in Nepefina, Præstationis Vecturarum quoad frumentum molituræ*, 7. Julij 1748. §. *Irrito*. corā Me.

X. Hinc est, quod quemadmodum in Synodo

do Provinciali non solum statuta fuerit Lex Quartæ Funeralis solutionem respiciens, sed alia insuper afficientia quoque Regulares, prout inter Cætera, Capitulum aderat de Istitis specialiter loquens, in quo monebantur ad Observantiam tunc Clementinæ *Religiosi de Privileg*: loquentis de administratione Sacramentorum, tunc S. Conc. Trid. & Constitutionum Apostolicarum, ita Regularium mentio in Brevis Confirmatorio adjecta intelligenda profecto erat relative ad Synodales Dispositiones, de ipsis loquentes, non verò quo ad eversionem illorum Privilegiorum circa solutionem Quartæ Funeralis, de quibus nil actum fuerit in ipsa Synodo, sicuti ponderat Prima Decisio §. *Nec Majus*. Et secunda §. *Eoque*. Et quamvis hujusmodi Breve generalem observantiam Constitutionum Synodaliū præcipiat Regularibus cum verbis illis - - *In omnibus, & per omnia* - - quia tamen ibi Summus Pontifex de Regularibus duntaxat non loquitur, sed promiscue de Regularibus, & Sæcularibus, hinc verba prædicta distributive accipienda sunt, congrua nimirum congruis referendo; ita quidem, ut in omnibus, & per omnia Regulari-

gulares observare teneantur Constitutiones illas Synodales, quæ ipsos afficiunt, itemque ad id ipsum adigantur Sæculares, non verò quod omnia omnibus indistincte præcepta censeantur, ut præter adductos in Secunda Decisione §. *Sedulo* præcipit *Text: in Leg: si negotium. ff: de negot: gest: Et Leg: Questionem ubi Angel: Cod: de fidei com: Surd: cons: 336. n. 20. Gratia. Discept: 230. n. 3. Rota Decis: 581. n. 33. coram Caval: & Decis: 847. n. 12. coram Anfaldo.*

XI. Firmo itaque manente, quod in Constitutionibus Synodalibus nulla mentio, facta videatur quo ad solutionem Quartæ Funeralis, relative ad Regulares, quodque illas per subsecutā Confirmationem, nec in minimo immutare, sive extendere voluerit Supremus Pontifex Urbanus VIII. ita ut in suo primævo robore semper permanferint Regularium exemptiones, profecto harum derogatio trahi nequaquam poterit ex illa generali, & consveta Clausula, quæ in fine Literarum Apostolicarum apponi solet, nempe - - *Non obstantibus quibuscumque*. Quia pro effectu prædicto, aut expressa derogatio requiritur, aut quod sal-

tim

tim Breve Confirmatorium, utpote posterius relative ad Privilegia prædicta, cum istis contrarietatem involvat. Cumq; in Eo nec derogatio expressa legatur, neq; contrarietas ulla cum antedictis Privilegijs inspicatur, hinc sine dubio sequitur eandem Clausulam inefficacem prorsus esse pro hac prætenfa Privilegiorum everfione inducenda, ut loquendo de prima propositione præter Auctoritates allegatas in secunda Decifione §. *Hac autem*, docet Rota *Decif: 159. n. 16. & seq: coram Carill, & Decif: 676. n. 49. coram Molin: Et Decif: 5. n. 25. tit: de Benef: Et Decif: 1. n. 9. tit: de Rescript: coram Falconerio, Et de secunda propositione agendo, ultrà Auctoritates refertas in Prima Decifione §. atque. Adest Text: non ad ea 88. ff: de Condit: & demonstrat. Et Leg: Ubi Repugnantia ff: de Reg: Jur: Rota Decif: 74. n. 17. Et Decif: 767. Et Decif: 793. Utrobiq; n. 6. corā Cerro, Et Decif: 727. n. 15. corā Lancetta.*

XII. Eoque magis ab his discedendum non esse putarunt Domini, quia mirificè roborantur à longæva, atq; immota observantia, quæ leges omnes fidelissimè semper interpretatur, & explicat,

cat, juxtà quam habetur, Regulares Universæ Diœcesis Vilnensis obtentis Apostolicis Privilegijs, eos eximentibus à solutione Quartæ, de qua quæritur, illam nunquàm solvisse, neq; ante, neq; post Pastoralem Epistolam, Synodum Diœcesanam, istiusvè Apostolicam Confirmationem, pro ut irrefragabile testimoniū perhibent Magistratus, Omnesq; Ordines M. D. L. quibus tum ratione numeri, tum muneris, & Dignitatis maxime deferendū est, licet formiter nō sint repetiti. Idq; urgentius, quia Testes per Parochos alati ausi non sunt de solutione hac testimonium ferre, *ad Text: in Can: Hominis. Vers: Credidimus. distinct: 97. Rota coram Merlin: Decif: 714. n. 16 & seq: Et Decif: 18. n. 19. coram Emerix. Et Decif: 155. n. 5. par: 6. Et Decif: 460. n. 13. par: 18. tom: 2. Rec:*

XIII. Quin Observantiæ huic obicem ullum præstet, vel clausula sublata, & Decretum irritans, in Brevis Urbano adjecta, vel Lites, diversis temporibus instructæ à Parochis cōtrà Regulares pro solutione hac obtinenda. Quandoquidē primæ objectionis pars, quatenus deduceretur tunc

H

fo.

solum urgeret, quoties Pastoralis Epistolæ, Constitutionum Synodaliū, aut Brevis Cōfirmatorij clara, & incavillabilis Litera præscriberet id, quod postmodum contrā observatum fuisset. Secūs tamen, quando prout hic, observātia non solutionis consentanea est omnibus supradictis monumentis; itidemq; altera pars objectionis æquē statim rueret, nam quamvis sub annos 1705. & 1717. judicialiter Parochi petierint Quartam Funeralem à Regularibus, attamen forsan de eorum malo Jure edocti, instructas Lites penitus deseruerunt, atq; acquieverunt. Adeoq; tantū abest, quod observantia prædicta ex instructis Litibus interversa dici valeat: quinimò cum successivè Parochi siluerint, & respectivè Regulares continuaverint in eorum vetusta possessione non solvendi, majorem proinde vim, atq; robur observantia præfata conquirit, prout solidè firmat secunda Decisio §. *Minime*.

Et ita relatione habitā ad præcedentes Decisiones resolutum fuit unica &c.

Hanc autem Decisionem controvertere, & impugnare ampliùs non curantes prædicti RR. Parochi,

rochi; & Clerus, motivum dedit breviori Curæ, & terminationi Causæ mediante *tertiā Uniformi Sententiā*, quam nos infra scripta die ad Instantiam, & favorem sæpè dictorum RR. PP. Prædicatorum Novogroden: aliorumq; Regularium Civitatis, & Diœcesis Vilnæ, præviò tamen alio Rotali Rescripto demandante Causæ expeditionem, ac servatis servandis, citatisq; citandis tulimus, & promulgavimus hujusmodi sub tenore, nempe.

CHRISTI Nomine Invocatō.

PRO Tribunali sedentes, & solum Deum præ oculis habentes per hanc Nostram definitivam sententiam, quam de RR. PP. DD. Nostrorum Coauditorum consiliò, Votò, & assensu in his scriptis ferimus in Causa, & Causis, quæ primò, & in prima, in Curia Episcopali Vilnæ, secundò, & in secunda coram R. P. D. A. C. Cincio, tertio, & in tertia coram R. P. D. Caniliac, quarto, & in quarta, seu alia veriori coram Nobis versæ fuerunt, & vertuntur Instantia inter R. D. Josephum Ponikwicki Parochum

chum Novogrodensem, aliosq; Parochos, & Clerum Sæcularem Civitatis, ac Diœcesis Vilnæ, nec non *R. D.* Adamum Ancypa Promotorem Fiscalem Curia Episcopalis Vilnæ Actores & appellantes ex una, & Ven: Conventum, ac *RR.* Patres Ordinis Prædicatorum Novogrodenfes, aliosq; Regulares ejusdem Civitatis, ac Diœcesis reos conventos, & apellatos, ex altera partibus, de, & super confirmatione, vel infirmatione sententiæ Rotalis latæ à *R. P. D.* Canilliac prævijs duabus Decisionibus, editis die 6. Junij 1749. & 23. Januarij 1750.; quâ declaratum fuit Quartam Funeralem non debere Parocho Novogrodenfi, alijsq; Parochis Civitatis, ac Diœcesis Vilnæ in tumulatione Cadaverum habentium, vel eligentium Sepulturam in Ecclesijs Regularium, rebusq; alijs &c. ad formam Decisionis coram Nobis editæ die 5. Martij proximè præteriti, *Dicimus, pronunciamus, decernimus, declaramus, atq; definitive sententiamus* malè fuisse apellatū, à prædictis *RR.* Parochis, & Promotore Fiscali, benè verò judicatum à *R. P. D.* Canilliac, ideoq; Sententiam Rotalem per Ipsum Latam confirmandam,

dam, & approbandam fore, & esse, prout confirmamus, & approbamus, & pro confirmata, & approbata haberi volumus, & mandamus, perpetuumq; silentium de, & super præmissis imponendum fore, & esse, prout imponimus, Victamq; Partem Victrici in Expensis condemnamus, quarum taxationem Nobis, vel cui de Jure in posterum reservamus, & ita dicimus, pronunciamus, decernimus, declaramus, atq; definitive sententiamus, non solum &c. sed & omni &c. Ita pronuuciavi.

Ego A. Matthæjus Sacrae Rotæ Auditor, & Judex Commissarius.

EXorta itaq; vigore *Trium Conformium Sententiarum* in Causa Re-Judicata, ad illius executionem devenire cupientes præfati *RR.* Regulares de aliquo Juris opportuno remedio sibi ipsis provideri à nobis expostulârunt; cui Instantiæ tanquàm justæ, & rationi consonæ annuentes, præfentes Literas Executoriales ad Ipsorum favorem decrevimus, & relaxavimus, prout decernimus, relaxamus, & extra Curiam Romanam, & ad

ad Partes expediri mandavimus, & mandamus per Præsentes in forma consueta.

Quocirca Apostolica Auctoritate Nobis Commisâ, & quâ fungimur in hac parte, *Vos Serenissimum, Potentissimum, Inviçissimum Principem, & Poloniae Regem* ante dictum ad Præsentium Nostrarum, imò veriùs Apostolicarum Literarum fieri permittendam intuitu Iustitiæ, ob Sanctæ Sedis Apostolicæ obsequium, & reverentiam benignè in Domino hortamur, atq; rogamus. *Vos* verò cæteros omnes, & singulos supradictos, quibus præsentes Nostræ Literæ diriguntur, pervenerint, seu præsentabuntur, & Vestrum quemlibet conjunctim, vel divisim requirimus, & monemus, Vobisq; & Vestrum cuilibet in Virtute S. Obedientiæ, & subinfrascriptis Sententiarum, & Censurarum pœnis, per quemlibet contravenientium, ut infrâ, & prout tangit incurrendis, strictè præcipiendo mandamus, quatenùs infrâ sex dierum spatium post præsentationem, & notificationem præsentium, ac requisitionem vigore earùdem Vobis, seu alteri Vestrum pro parte dd. *RR. PP. Ordinis Prædicatorum Princip li-*
um

um desuper factam immediate sequen: (quorum sex dierum spatium, duos pro primo, duos pro secundo, ac reliquos duos dies pro tertio, & ultimo peremptorio termino, ac monitione Canonica Vobis, & Vestrum Cuilibet, ita tamen, ut in his exequendis, & respectivè adimplendis Unus Vestrum alium non expectet, nec Unus pro alio, vel per alium se excuset, assignamus:) præcitatas Sententias in rem judicatam transactas demandantes, & definientes prænominatos *RR. PP. Ordinis Prædicatorum Novogroden-*ses, aliosq; Regulares Civitatis, ac Diœcesis Vilnæ in tumulatione Cadaverum habentium, vel eligentium Sepulturam in Eorum Ecclesijs non teneri, neq; obligatos esse ad ullam solutionem Quartæ Funeralis, vel Portionis Canonice Ecclesiæ, dictosq; propterea Regulares Civitatis, & Diœcesis Vilnæ absolvendos, & liberandos fore, & esse ab impetitis per Parochos, & ab omnibus, & singulis jactationibus, & molestationibus super prætenfa exactione dictæ Quartæ Funeralis absolvendos, & liberandos fore, & esse exe-

quamini, debitæq; & totali *Executioni* demandetis, & ab alijs, quantum in Vobis erit, & opus fuerit in omni, & quocumque eventu in omnibus suis Partibus, ac juxta earum seriem, tenorem, & continentiam omnibus vijs Juris, & facti remedijs exequi, & inviolabiliter observari faciatis, & procuretis: prout Nos Auctoritate Apostolicâ prædictâ, & in plenariam executionem Sententiarum, & Rei Judicatæ ita fieri, exequi, & inviolabiliter semper, & quodcumque observari volumus, & mandamus. Inhibeatis insuper, prout Nos earumdem tenore præsentium, & Auctoritate Apostolicâ prædictâ sub eisdem infra scriptis Sententiarum, & Censurarum pœnis Vobis omnibus, & singulis suprædictis, & generaliter quibusvis alijs cujusvis Statûs, gradûs, Ordinis, & conditionis, & præsertim dd. Reverendis Dominis Parochis Civitatis, & Diœcesis Vilnæ ex adverso Principalibus, omnibusq; alijs, & singulis, quorum interest, intererit, aut interesse poterit quomodolibet infuturum, illiq; & illis pa-

riter,

riter, cui vel quibus, ad quem, vel ad quos Præsentes Nostræ Literæ diriguntur, pervenerint, seu præsentabuntur, nè quominus omnia, & Singula præmissa ad favorem dictorum Reverendorû Patrum Ordinis Prædicatorum Novogroden sium Principalium, & Litis consortium demandata suos debitos consequantur effectus, impedimentum aliquod præstetis, seu præstent, vel impredientibus, & molestantibus ipsos Reverendos Patres Ord: Prædicatorum, cæterosq; Regulares Civitatis, & Diœcesis Vilnæ Principales super præmissis in aliquo detis, vel dent auxilium, consilium, vel favorem sub quovis prætextu, ingenio, causa, aut quæsito colore. Alioquin si fortè (quod non credimus) præmissa omnia, & singula, prout ad Vos & Vestrum quemlibet spectat, & pertinet, non adimpleveritis, seu adimpleverint, monitionibus, mandatis, & Inhibitionibus Nostris hujusmodi, imò veriùs Apostolicis non parueritis, seu paruerint cum effectu, aut aliquod in contrarium feceritis, seu fecerint, NOS in VOS & Ve-

I

strum

rum quemlibet, ac ipsos omnes, qui in præmissis culpabiles, & inobedientes fuerint, & præsentium executionem quomodolibet impredientes ex nunc, prout ex tunc, & e contrà: singulariter in singulos dicta sex dierum Canonicâ monitione præmissâ Excommunicationis, in Capitula verò, Conventus, & Collegia quæcumq; in his delinquentia Suspensionis à Divinis, in Ipsorum autem delinquentium Ecclesias, Monasteria, & Capellas Interdicti Ecclesiastici, & quoad Rmos DD. Supradictorum, & aliorum quorumcumq; Locorum Ordinarios, & Prælatos, Interdicti regressus Ecclesiæ tantum, Sententias ferimus in his scriptis, ac etiam promulgavimus. Ad quarum quidē Sententiarum, & Censurarum incurfus declarationem, aggravationem, & successive reaggravationem, Brachijq; Sæcularis invocationem, aliâq; tam Juris, quam facti remedia in eventum non paritionis, & executionis omnium, & singulorum præmissorum contrà eosdem inobedientes debitis dilationibus, congruisq; debitis intervallis præ-

ce-

cedentibus, servatisq; servandis deveniemus, ac deveniri curabimus Justitiâ mediante. Absolutionem verò Nobis, vel Superiori Nostro tantummodò reservamus. In quorum Fidem has Præsentes fieri, & per Notarium Nostrium infra scriptum subscribi, & publicari mandavimus, solitòq; Sigillò jussimus communiri. Datum Romæ ex Palatio Apostolico Quirinali, & in Sacra Rota sub Anno à Nativitate Domini Nostri JESU CHRISTI Millesimò, septingentesimò, Quinquagesimò, primò. Indictione XIV. die verò Trigesima Mensis Aprilis; Pontificatûs autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri D. BENEDICTI Divinâ Providentiâ Papæ XIV. Anno ejus Undecimo. Præsentibus DD. Cyriacò Blondo, & Vincentiò Cicellio Connotarijs Testibus &c. &c.

(L.S.) *Et quia Ego MARCUS ANTONIUS LOTTI Sacre Rotæ Capellanus, & Sacri Palatii Apostolici Causarum, & Ejusdem Sa-*

cra

*cræ Rotæ Notarius Administrator A-
postolicâ Authoritate Deputatus de
præmissis rogatus fui: Ideò hoc Præ-
sens publicum Literarum Executoria-
lium Instrumentum pro Collegio D.D.
Sacre Rotæ Notariorum subscripsi, &
publicavi requisitus. In Fidem &c.*

